

Global solidaritet - med Syrien

Udtalelse
fra FredsVagten på Christiansborg

"Arbejderen", d. 24. sept. 2013

Hvorfor hyldes de samme politiske kredse - al Qaeda-slænget - i Syrien som oprørere og frihedskæmpere, når de i andre lande fordømmes?

I vor afmagt følger vi med i endnu et grotesk krigsspil, hvor massive løgne flourer som sandheder. Hvor medier og opinion endnu engang ser i den retning, Kejseren peger og vurderer hans påstande om den onde diktator. Påstande, det er nemt at tro på; han er jo sådan en per definition grim diktator fra Mellemøsten. Imod demokrati og imod Israel (der har stjålet noget af hans land).

Vi siger ikke, at han er et englebarn, men han regerede over et land med en nogenlunde stabilitet og frihed indenfor hverdagens rammer. Vi ved ikke meget om hverdagslivet i Syrien indtil 2011, men vi ved at disse rammer absolut er blevet mere usikre i borgerkrigen, som er gødet af Vesten og andre arabiske diktaturer (som imidlertid er vore venner på de kanter), som forsyner oprørerne med våben. Hvis Assad havde været vores ven, havde oprørerne været "terrorister".

Men Kejseren peger på lommediktatoren; den næste, der skal nakkes, fordi han angiveligt forbryder sig mod international lov og gasser sit eget folk. Beviser er unødvendige.

Alle medier står og glaner, diskuterer lærde som HC Andersen'ske oldermænd, men stiller ikke grundlæggende spørgsmålstejn ved Kejserens klæder.

Den uhellige alliance

I vor udtalte afmagt overfor dette utroligt tæt vævede spin funderer vi på oligarkiets visioner. Hvorfor hyldes de samme politiske kredse - al Qaeda-slænget - i Syrien som oprørere og frihedskæmpere, når de i andre lande fordømmes. Hvad består denne uhellige alliance af i forhold til Syrien? Kloge folk har sikkert vurderinger af dette. Et lommestudie kunne pege på at destabilisering er godt for imperiers ambitioner.

Så hvad sker der, når vi har destabiliseret Syrien. Det er oplagt for enhver, der vender sig væk fra Kejserens og alle mikrofonholdernes fokus og gennemskuer spin'et, at det er jo ikke fordi de straks får et velfungerende konsensus-samfund som vores, hvor vi glade og fredsommelige tror på demokratiet.

Der bliver et magttomrum som skal fyldes ud. Mange års ustabilitet ligesom i Irak, Libyen, Afghanistan. Taleban vandt 10 års borgerkrig i Afghanistan, efter at russerne prøvede at modernisere dem, så det lugter af et nyt paradigme med Islam som bærende politisk kraft. En frigørelse fra Vestens århundredelange dominans.

Kejserens nye klæder

Vi opfatter terrorkrigene som Nordatlant-alliancens desperate krampetrækninger. Det står klart at Vestens livsstil er ikke bæredygtig. Men et internt opgør med forbrugerismen ligner en revolte. Så er det bedre i almenhedens og velfærdens navn at destabilisere andre, end selv at blive destabiliseret.

Ergo må vi holde med USA uanset hvor falske Kejserens nye klæder er. Thi det er og bliver USA, der er Nordatlant-alliancens storebror og endnu har den store *gun* til at sikre vores fortsatte overforbrug, derude hvor nye store globale spillere truer.

FredsVagten finder, at vi frem for at ødelægge livet med krige, bør besinde os på, om vi selv vil overleve. Som FredsVagten skriver på Fred i Verden –skiltet: "Enkel og bæredygtig livsglæde – global solidaritet."

Vi må besinde os på vort samfunds skrøbelighed; om det skal beskyttes med firewalls.